

رفتار با کودکان

فرزاد ادیبی کارشناس تعلیم و تربیت

مرزها کجاست؟

قسمت چهارم

در قسمت سوم به شرایط کودکانی نگاه کردیم که هیچگونه مرزی ندارند و همواره خطر هم این کودکان و هم همبازیهای آنان را تهدید می کند. این کودکان، بسیار آسیب پذیر هستند، نه تنها ممکن است که آسیب جسمی ببینند بلکه روابط اجتماعی ایشان با محیط پیرامونیشان نیز به راحتی آسیب پذیر است. این کودکان در مهد کودک اغلب تنها می مانند. یکی از علتهای این امر این است که این کودکان به حق و حقوق دیگر کودکان احترام نمی گذارند و هر اسباب بازی که دیگر کودکان با آن بازی می کنند را مال خود می دانند و بدون هیچ گونه پرسشی اسباب بازی را از دست کودکان دیگر، می قاپند. و در صورت مقاومت کودک، کار به دعوا می کشد. بعد از مدتی این کودکان به عنوان کودکان "ناآرام" نامگذاری می شوند و دیگر هیچ کودکی حاضر نیست که با آنها بازی کند. در این شرایط اوضاع این کودکان بدتر می شود و رشد خصوصیات غیرا اجتماعی آنان سرعت بیشتری می یابد اگر اینطور است که کودک بی مرز، اینگونه آسیب می بیند، پس آیا بهتر نیست که برای کودک مرز گذاشت؟ مسلم پاسخ این سوال مثبت است. اما متخصصین در باره حد این مرزها، مضمون آنان و شیوه برخورد، با هم اختلاف دارند. بخشی معتقدند که کودک را باید بر اساس مرزهای موجود جامعه، بار آورد تا بتواند در جامعه خود، زندگی کند. سیاست رسمی دولتهای غربی هم همین است. آموزش و پرورش این جوامع کودکان را بر اساس نیاز سیستم مسلط بر جامعه، شهروندانی بار می آورد که بتوانند، سیستم را بپذیرند و در آن کار زندگی کنند، بدون اینکه در سیستم حاکم خللی ایجاد شود. درک این گروه از مرز گذاشتن برای کودک، درکی سطحی و غیرانسانی است. کودک را ماشینی می پندارند که باید بر مبنای همین مرزهای، وی را برنامه ریزی کرد تا بتواند مهره ای باشد در ماشین عظیم تولید

صفحه ۲

کشتار کودکان در عراق

امیر نوکلی

بنا به گزارش خبرگزاری رویتر بر اثر انفجار بمبی در میان سربازان آمریکایی که تعداد زیادی کودک آنها را احاطه کرده بودند، ۳۳ کودک جانباختند و بیش از ۶۰ نفر شدیداً زخمی شده اند. زخمی شدگان اکثراً کودک اند و در وضعیت وخیمی بسر میبرند. این انفجار انتحاری توسط نیروهای اسلامی صورت پذیرفت. کودکان عراقی قربانیان اصلی جنگ بین نیروهای

نظامی آمریکا و متحدینش با جریانات اسلامی و باندهای جنایتکاری هستند که از هر گوشه ای سر برآورده اند. در طول کمتر از دو سال بیش از ۲۵ هزار نفر بر اثر انفجارها و یا تیراندازی طرفین این جنگ خونین کشته شده اند که بیشترین آمار مربوط به کودکان است.

نیروهای جنایتکار اسلامی میدان دار مقابله با سربازان نظم نوینی بوش و شرکا شده اند که هیچکدام در کشتار انسانها ابایی ندارند. دولتهای

«دمکرات» غربی در مقابل این جنایات سکوت کامل کرده اند و عملاً دست هر دو طرف جنگ را برای کشتار بیشتر باز گذاشته اند. کودکان عراق و کل جامعه عراق در دست این جانپان به گروگان گرفته شده اند و هر روز شاهد کشتار باز هم بیشتری در اقصا نقاط عراق هستیم. باید به این کشتار سیستماتیک و هر روزه اعتراض کرد. کودکان

صفحه ۳

اعدام ممنوع!

به انتقام دولتی از کودکان و جوانان باید پایان داد!

جلیل بهروزی

یکبار دیگر جمهوری اسلامی این سمبل شقاوت مذهبی-دولتی چوبه های دارش را برای گرفتن

مدتها است با تنفر میگرد و در کار آن است که بدان پایان دهد. اما در جمهوری اسلامی حتی کودکان و معلولین ذهنی نیز

مستثنی نیستند و هر وقت "قضات شر" آن اراده کنند به قتل و اعدام محکوم میگردند.

جمهوری اسلامی یک ماشین کشتار است. نوع جرم افراد هیچ نقشی در براه افتادن این ماشین ندارد، بخصوص

صفحه ۲

جوان را به جرم همجنسگرایی به شلاق کشیدند و سپس به دار آویختند.

اعدام درخود یک شیوه قرون وسطائی و بسیار کریه برای مجازات انسان است. هیچ جرم و خطایی را نباید با چوبه دار پاسخ گفت. جهان متمدن به این شقاوت دولتی

جان جوانان و کودکان، برای انتقام گیری از مردم و برای ادامه بقا خود برافراشت. دو جوان که یکی از آنان هنوز زیر ۱۸ سال بود از قربانیان اخیر قساوت گری این حکومت زبون که تاریخ حیاتش مملو از کشتار و اعدام است، بودند. این دو

زندگی شاد، امن و خلاق حق مسلم کودکان است

کودکان بمب نیستند!

جلیل بهروزی

در جدال بین دو قطب تروریست جهانی، یعنی تروریست دولتی غرب و تروریست اسلامی، کودکان یکی از قربانیان بلافاصله، بی دفاع و ضعیف هستند. هنوز دنیا صحنه دلخراش به گلوله بسته شدن کودک خردسال فلسطینی در آغوش پدرش توسط نظامیان اسرائیلی را فراموش نکرده است، و یا یادآوری قتل عام

بیش از ۲۰۰ کودک مدرسه ای در روسیه توسط جریانات اسلامی چچین هنوز موجب خونی سهمگین و عرق سرد بر بدن میگردد. تا آنجایی که به هیولای زبون جنبش اسلامی بر میگردد کودک هیچ وقت ارزشی نداشته و موجودی است که از بدو تولد برای رضای خدا و تربیت اسلامی میتواند مورد هر گونه خشونت و آزاری واقع گردد. از حجاب اسلامی بر سر دختران خردسال گرفته، تا تنبیه فیزیکی، تحمیل روزه داری و گرسنگی، تجاوز جنسی از سن ۹ سالگی تحت عنوان ازدواج، تحمیل حقارت به کودکان دختر در تمام سطوح تا تشویق و ترغیب کودکان به اعمال انتحاری با بدل کردن خود به یک بمب در جنگ با محارب و دشمنان خدا. در ایران زمان جنگ رژیم اسلامی با حکومت صدام ما شاهد تکه و پاره شدن هزاران کودک در میادین مین، که بر گردنشان کلید در بهشت را هم آویخته بودند، بودیم. و عین همین رفتار غیر انسانی

ادامه

اعدام ممنوع!

آنکه با هیچ معیاری نمیتوان همجنسگرایی را جرم خواند، اما مورد اخیر چیزی جز واکنش کور برای ضرب شست نشان دادن به مردم و جوانانی که هر روز در کارزار به پایان کشیدن او هستند، نبود. دستگاه ضد بشری که قوانین

را چندین سال است که جریانات اسلامی با کودکان فلسطینی میکنند. یوسف القرداوی یکی از سران این جنبش سیاه و ضد بشری از مصر که اخیرا نیز برای ایراد سخنرانی به انگلستان دعوت شده است و بخاطر دفاع سرسخت از بمبگذاریهای انتحاری ممنوع الورد به امریکا است به صراحت در یکی از خطبه های طبق معمول تنفر برانگیزش میگوید "اگر اسرائیل بمب اتم دارد ما نیز بمب کودک داریم و این بمبها همچنان ایجاد خواهند شد تا ما به آزادی برسیم". این چه آزادی است که با تبدیل کردن کودکان، این موجودات زیبا و عمیقا دوست داشتنی به بمب و متلاشی کردن جسم و جان آنها باید حاصل آید؟ این چه هیولای خونخواری است که با پاشیدن خون کودکان بر کف آسفالتهای تل آویو، میخواهد از این هم بیشتر آزادی به دست آورد. اما یک چیز مسلم است این تمام آن ارزش شنیعی است که اسلام آنجا که پای در میدان سیاست

میگذارد برای انسانیت و کودک قائل است. در این حکم تمام کراهت اسلام و تمام جوهره ضد حیات و ضد کودک این مذهب هویدا است. این نشان میدهد بشریت مترقی و آزاده حتی برای حفظ بقای خود هم شده به قول اودین سام هریس (نویسنده کتاب پایان دین) باید به دخالت مذهب در امور جامعه و زندگی مردم و به یک معنا به حیات آن بطور کلی پایان دهد. برای آنکه نکت مذهب از زندگی کودکان بطور اخص از بین برود این حکم را باید به نرم جامعه بدیل کرد که کودکان مذهب ندارند و هیچ کس حتی والدین آنان حق ندارند مذهب خود را بر آنان تحمیل کنند و یا به آنان بجا آوردن مراسمهای مذهبی، مناسک مذهبی و یا عمل کردن بر مبنای دستور العملهای و فرامین مذهبی را تحمیل کنند. آموزش مذهبی در مدارس نباید وجود داشته باشد و

که بدان چنگ میزند و عاملین آن را به اشد مجازات میرساند تا شاید که بتواند چند صباحی را به عمر خود بیافزاید. برای این رژیم چه در بدو بروی کار آمدنش و چه در فردای تثبیت قدرتش اعدام یک سلاح برای ایجاد اختناق و ترور در جامعه بود. اما امروز که در سرایشی سقوط

حمل و استفاده از سمبهای مذهبی در مدارس ممنوع باید گردد. در مدارس مذهبی برای کودکان را باید تخته کرد. دخالت مذهب در امور قضایی را باید مانع شد و در یک کلام کودکان را باید از چنگال این پدیده شوم خلاص کرد. کودکان ما بمب نیستند. نباید گذاشت با آنان چون دینامت و مواد منفجره عمل کنند. این را تنها با زدن اسلام سیاسی و افشای چهره ضد بشری آن و خشکاندن ریشه های این پدیده سیاه میتوان تامین کرد. مردم فلسطین باید دولت مستقل خود را داشته باشند.

اسرائیل باید برای هر عمل سرکوب گرایانه در قبال مردم فلسطین محکوم گردد. و مانع هر عمل انتقامجویانه آن بر علیه مردم فلسطین گشت. در عراق، امریکا باید سریعا خاک این کشور را تخلیه کند و قدرت به دست نمایندگان سکولار، غیر مذهبی و غیر قومی مردم سپرده شود. جمهوری اسلامی را باید از هر گونه حمایت و یا رابطه دیپلوماتیک محروم کرد،

صفحه ۲

قرار دارد و این سلاح هم زنگ زده است، میکوشد با اعدام این دو جوان به حدادی آن بپردازد. ولی مردم در ایران دیگر این فرصت را به او نخواهند داد و مصمم هستند که در مقابل دستگاه قسی القلب آن باستانند و او را از قدرت به زیر کشند.

دست مذهب از زندگی کودکان کوتاه

دبیر
«کودکان مقدمند»

هما ارجمند

homawpi@rogers.com

سردبیر
هفته نامه
«کودکان مقدمند»
فرزاد ادیبی

e.mail:

kodakan_moqadamand@hotmail.com

مسئولین مرکز پخش:

شها خباززاده

سروش ابراهیمی

kudakanmoqadam@aol.com

Shahlaxabazzade@aol.com

soroshebi@yahoo.com

ادامه

کودکان بمب نیستند!

حکومت‌های شیوخ در عربستان و اعمار عربی را باید در منگنه فشار ترقی خواهی و آزادیخواهی گذاشت. راسیسم، مهاجر و پناهنده آزاری را باید متوقف کرد و به انسانهای متواری از حکومت‌های سرکوبگر ارج گذاشت و زندگی در خور انسان را برای آنان تامین کرد و بدین طریق شرایط جذب آنان را در یک رابطه آزاد و مترقی تامین کرد. جنگ تروریستها و قربانی گرفتن از انسانهای بیگانه و کودکان را پایانی نیست. بشریت مترقی باید استوار به میدان آید و در مقابل این دو نیروی ضد حیات، ضد امنیت و آسایش انسان، قد علم کند.

ادامه

راهنمایی برای والدین

خواب و غذای کافی و ایجاد امکاناتی که پدر و یا مادر برای رفع نیازهای شخصی خود احتیاج دارد. خودداری کردن از اختلافات غیر ضروری: در دوره سرکشی بهتر است از مسایلی که باعث اختلاف می شود خودداری شود مثلا گرفتن پستانک تبادل نظر کردن با پدر و مادرهای دیگر باعث آگاهی و همچنین حمایتی برای والدین به شمار می آید. آگاهی به این که مرحله سرکشی دوره کوتاهی است و دانستن این واقعیت که کودک این مرحله را سپری خواهد کرد بسیار مهم است در نتیجه باعث آرامش بین پدر و مادرها میشود.

نامه دفتر نخست وزیر سوئد

به کریم شاه محمدی مسئول دفتر کودکان مقدمند در سوئد

در این نامه جان بکنس از طرف دفتر نخست وزیری سوئد ضمن تاکید بر این که آنها از نقض حقوق بشر و عمل اعدام و همچنین اعدام افراد زیر سن قانونی در ایران اطلاع داشته و بارها چه مستقلا و چه از طریق اتحادیه اروپا اعتراض خود را به دولت جمهوری اسلامی اعلام کرده اند. در این نامه آمده است دولت سوئد با هرگونه اعدام مخالف بوده از این رو به همراه اتحادیه اروپا کماکان سعی میکند با اعمال فشار به جمهوری اسلامی بخصوص در ارتباط با اعدام کودکان، زنان و افراد با ناتوانیهای ذهنی مانع اجرای چنین احکام ضد حقوق بشری گردند.

در نامه ای که کریم شاه محمدی از فعالین سرشناس حقوق کودک به نخست وزیر سوئد نوشته، ضمن آوردن چندین نمونه از احکام اعدامهایی که در مورد کودکان توسط جمهوری اسلامی صادر شده بود از دولت سوئد اکیدا خواسته شده بود که جهت نجات کودکان در ایران و رعایت حقوق آنان به اقدام جدی برای اعمال فشار به جمهوری اسلامی دست زند. در این نامه همچنین یادآوری شده که این اعمال ضد بشری در حالی صورت میگیرد که جمهوری اسلامی خود از امضا کنندگان کنواسیون حقوق کودک سازمان ملل میباشد.

ادامه

مرزها کجاست؟

و مصرف در جامعه. به جرات می توان گفت که این درک مسلط اکثر معلمین و پداگوگهای دنیا است. اما درک دیگری نیز وجود دارد. که به هیچ وجه موافقهای نیست با گذاشتن این مرزها خلاقیت کودک را خفه کرد و از وی یک ماشین "بله قربان گو" ساخت. این درک هر چند در اقلیت است ولی در بساری از مکانهای آموزشی در غرب نماینده گانی دارد که روزانه تلاش می کنند که مسولین آموزش و پرورش و آموزش دهنده گان کودک را معتقد سازند که کودک را باید فقط از خطر برحذر داشت. در شماره بعد نظرات این گروه خواهیم شکافت.

ادامه

کشتار کودکان در عراق

عراقی نه تنها در بدترین وضعیت روحی، روانی و جسمانی قرار دارند بلکه عملا در وسط میدان جنگ آمریکا و اوباشان اسلامی قرار دارند. فورا باید جنگ خاتمه یابد و نیروهای نظامی آمریکا و متحدین اش از عراق خارج گردند و از طرف دیگر همه دستجات و گروه های مسلح خلع سلاح شوند و جامعه از حالت جنگی خارج گردد. این امر تنها با اعتراض بشریت مترقی امکان پذیر است. این جنبش را باید فعال کرد و به میدان آورد، تنها ضامن زندگی امن برای کودکانمان در عراق به میدان آمدن بشریت مترقی است.

ما منتظر اخبار، مقالات، نظرات و پیشنهادات شما هستیم.

سردبیر این شماره:
امیر توکلی

مسکن، تغذیه، بهداشت و رفاه برای همه کودکان

